Ч. 199 (11.167). Львів, середа 7. вересня 1927. Poсztowa opłata kapłacono ryczałtem. Рік XLV

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол. — За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 20 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

До українського громадянства!

Страшна катастрофа, що нагло навістила ціле Підкарпаття і Покуття, накладає на всіх нас невідкличний обовязок допомогти нещасним жертвам повені. Допомога мусить бути скора і значна, бо нужда і голод не ждуть, а злидні великі.

Нераз український нарід виявив свою велику жертвенність у хвилях народнього лиха, несучи поміч бездомним, голодним і обездоленим. Ми переконані, що й нинішній наш зазив в імені жертв повені найде широкий відгомін та дасть великі успіхи. Ми переконані, що всі сповнять обовязок, несучи поміч своїм ближнім, близьким і рідним, у грошах чи натураліях.

Одначе, щоби скоро і пляново перевести організацію допомоги, закликаємо всі повітові установи й організації створити негайно повітові комітети, а місцеві установи й організації по громадах покликати до життя громадські комітети допомоги зруйнованому Підкарпаттю і Покуттю.

Зокрема взиваємо всі кооперативи, щоби послужили в цій акції своєю організацією, засобами й апаратом.

Про зібрані дари в натураліях просимо нас повідомити, а ми вкажемо, куди їх слід скермувати. Грошеві датки просимо переслати на адресу: Центро-Банк, Львів, Ринок ч. 10.

Комітети в знищених повітах повинні повідомляти нас про величину шкід та допомогову потребу, щоби ми могли якнайдоцільніше розділити зібрані засоби.

Письма і телеграфічні та телефонічні повідомлення для Комітету просимо звернути на адресу: Сільський Господар, Львів, Зіморовича ч. 20., ч. тел. 3053.

Розміри нещастя вимагають великого зусилля!

Станьмо всі одностайне на поміч жертвам катастрофи!

Львів, дня 4. вересня 1927.

ШИРШИЙ КРАЄВИЙ КОМІТЕТ ДОПОМОГИ ЖЕРТВАМ ПОВЕНІ:

Володимир Децикевич, член Самоуправного Виділу і голова Т-ва Прихильників Освіти, *Сергій Хруцький*, голова Української Парляментарної Репрезентації, *д-р Альфред Говиков*, директор Парц. Т-ва „Земля", *д-р Лесь Кульчицький*, директор Земельного Банку Гіпотечного, *Гринь Тершаковець*, член ради Т-ва „Сільський Господар", *о. Алексій Пясецький*, прелат, крилошанин Львівської Митрополичої Консисторії, *Володимир Целевич*, гол. секретар Українського Національно-Демократ. Обєднання, *д-р Михайло Волошин*, член Ради Союзу українських адвокатів, *Микола Заячківський*, директор Народньої Торговлі, *Сильвестер Герасимович*, директор Центро-Союзу, *Ярослав Колтунюк*, директор Т-ва „Дністер", *Денис Коренець*, голова Надзірної Ради Центро-Союзу, *Олександер Гладишовський*, член Гол. Ради Т-ва „Сільський Господар", *Кость Лучковський*, ред. „Ради", *Теодор Мартинець*, член Президії Рідної Школи, *Михайло Луцький*, голова Т-ва „Сільський Господар", *Іван Гладилович*, ред. „Нової Зорі", *Онуфрій Пашок*, директор Народньої Гостинниці, *о. Евген Дуткевич*, член Виділу Т-ва „Сільський Господар", *Степан Гевак*, голова Т-ва „Зоря", *Мілена Рудницька*, член Виділу Союзу Українок, *Юліян Павликовський*, голова Ревізійного Союзу Українських Кооператив, *Дмитро Палїїв*, ред. „Нового Часу", *Зиновій Пеленський*, ред. „Госп.-Коопер. Часопису", *д-р Володимир Ривюк*, член Голов. Виділу Т-ва „Просвіта", *Микола Творидло*, директор Т-ва „Сільський Господар", *д-р Макс. Левицький*, член Вик. Ком. У. П. П. *Федір Федорців*, член ред. „Діла", *Олекса Черкавський*, ред. „Свободи", *Осип Навроцький*, головний секретар У. С. Р. П., *Матчак Михайло*, ред. „Гром. Голосу", *д-р Матвій Стахів*, голова Союзу Селянських Спілок, *д-р Кость Левицький*, директор Центро-Банку, *Андрій Мудрик*, директор Масло-Союзу.

Наш обовязок.

Львів, 5. вересня 1927.

Перед трьома роками навістили нашу країну великі елементарні нещастя. Посуха, а опісля зливи і гради спричинили неврожай, який викликав голод. Переднсвок 1925 р. був страшний. Голод і нужда розсілися в селянських хатах. Для боротьби з наслідками неврожаю, з голодом і злиднями створено Краєвий Комітет допомоги голодному селу. На поклик цього комітету живо відгукнулося українське громадянство — і тут в краю, і на Рад. Україні, і в Америці. Спільними зусиллями всеукраїнського громадянства вдалося опанувати голод і хоч частинно відвернути його страшні наслідки. Комітет допомоги голодному селу в ході своєї праці створив невеличкий, але справний, елястичний і працездатний апарат, який вповні відповідав свому завданню.

Коли акцію допомоги голодному селу можна було вважати закінченою, комітет не розвязався і не зліквідував своїх аґенд, тільки змінив обсяг своєї діяльности. Комітет, знаючи, що в створених умовинах українське село є занедбане і здебільшого в творчій ділянці лишене своїй власній долі, що воно є виставлене на систематичні герці елементарних нещасть, що воно самочинно шукає шляхів до кращого життя, — бажав присвятити спеціяльну увагу всім проявам і життєвим процесам українського села, щоби на основі студій і зібраного матеріялу скермувати його розвиток по лінії самоорґанізації і самодопомоги. Бо, правду кажучи, ми не знаємо як слід нашого села, приборканих у ньому сил, увязненої і марнотравленої енерґії. А те, що знаємо про нього, є лише відломками, відірваними частинами загальної картини, яка не дає нам цілости. Завданям комітету в пoголовній стадії його діяльности було звернути пильну увагу на недомагання села, зясувати собі його світла і тіни в поодиноких місцевостях, полосах, областях і таким чином створити суцільний образ його додатніх і відемних сторін та повести відповідну господарську політику села в найширшому розумінні цього слова.

Маючи перед собою такі широкі і далекосяглі завдання, комітет не міг оставатись на положенні тимчасової, принагідної і доривочної установи, тільки мусів увійти в рямки твердих і суцільних організаційних форм, мусів перетворитися в статутове, леґалізоване товариство. Зладжено статут такого товариства і подано до леґалізації польській владі. Його основники ані на одну мить не сумнівалися, що тут можуть зайти якісь перепони з боку влади. Та в короткому часі несподіване стало дійсним. Вже саме внесення статуту до леґалізації товариства дало товчок польській владі закрити комітет. Ясно, що це було вступом до відмови леґалізації товариства.

Отже польська влада не бажала собі істнування товариства для студіювання відносин, обставин й умовин життя українського села. Видно, що повстання такого товариства було не на руку владі. А прецінь, колиб таке товариство істнувало, то може страшна катастрофа Підкарпаття і Покуття не прибралаб таких ґіґантичних, безмежних розмірів. Може те товариство в свій час булоб звернуло увагу компетентних чинників та пригадувало їм постійно розбиті мости і дороги, дикі, незреґульовані потоки і ріки, девастацію лісів, низький рівень сільського господарства, занедбаного тими, що є покликані до його розвитку. З другого боку на випадок якоїнебудь катастрофи українське громадянство розпоряджалоб покликаною до несення помочі установою, деякими засобами і готовим технічним апаратом.

Одначе влада не хотіла допустити до істнування товариства, яке вічно пригадувалоб їй її байдужність, занедбання і крайно шкідливу господарську політику. Влада заборонила заснування товариства, яке булоб опорою для села і помітним товчком його розвитку і поступу. Сьогодні, коли нечувана катастрофа навістила села українського Підкарпаття і Покуття, треба організаційний апарат будувати наново, і то знову в формі принагідного комітету, не говорячи вже про засоби, яких немає, а які є негайно потрібні.

Наше сільське населення, навіщене елементарними нещастями, є здане поки-що на ласку влади, на ласку польської адміністрації і її довіреників. Скупа, доривочна допомога йде на знищені терени виключно через неповоротні, холодні бюрократичні чинники без участи громадянського чинника. Розуміється, що в першу чергу влада є покликана нести поміч жертвам повені, бож вона розпоряджає пайними засобами українського населення, зібраними в формі податків. Вона в першу чергу покликана дати поживу і одяг голодним і голим, вона обовязана прийти населенню з допомогою на засіви; її обовязком є відбудувати знищені будинки, шляхи і мости та привести до нормального стану зруйновані околиці; вона вкінці обовязана пляново повести праці, які на будуче як не робилиб неможливими, то щонайменше зменшилиб розміри катастрофи. Бо продовження дотепершньої господарки погрожує щорічним повторенням таких катастроф, хоч може у менших розмірах. Все це є обовязком влади. Одначе її обовязком є теж притягнути до співпраці в тій акції українські громадські чинники, близькі і рідні населенню, чинники, що знають життя того населення, що відчувають і розуміють його потреби. Бо на основі дотеперішньої поведінки, на основі відомої політики правлячих кол можна побоюватися, що гуманітарно - самаритянська акція влади може бути пересичена бацилями розкладу і деморалізації населення. На основі дотеперішньої поведінки можна лякатися, що навіть та скупенька допомога буде переходити на місця через рідке сито всяких старостинських заушників й інших хлібоїдів, щоби — користуючись недолею селянства — защіплювати серед нього елементи безхарактерности, рабства, а може і відступництва.

По каламутних хвилях гірських бурунів і водних звалів може тепер прийти друга катастрофа: каламутних бурунів деморалізації. Тому нашим обовязком вимагати, щоби акція допомоги з боку влади зберігла свій чистий характер, щоби вона була позбавлена сторонничости, політиканства, протекційности, партійности, щоби не спиралася на ріжницях клясових, національних чи віроісповідних. А це станеться тільки тоді, коли до тієї акції будуть притягнені українські громадські чинники, репрезентовані „Сільським Господарем" і його філіями та кружками, Центросоюзом і Повітовими Союзами Кооператив і місцевими кооперативами першого ступня, „Просвітою" і її філіями та читальнями то-що. Тільки співучасть громадських кол, як чинника громадської співпраці і контролі, дає запоруку, що акція допомоги і відбудови не буде викривлена і не буде зведена на манівці.

Та це ще не все! Читачі польських газет уже знають, що деякі польські органи („Слово Польске" і „Дзеннік Львовскі") розписали публичні складки для жертв повені. Чи справді мають вони за завдання подати помічну руку нещасним? Сумніваємося. Думаємо, що розкладово - деморалізаційні мотиви грають тут не останню ролю. Нашим обовязком спинити потік можливої деморалізації. А це станеться тільки тоді, коли ми самі, зі своїх скромних, але всенародніх пожертв, складок і дарів, негайно прийдемо з допомогою населенню; коли відозва Краєвого Комітету допомоги жертвам повені знайде серед нас якнайширший відгомін. Щедрою братерською рукою подаймо допомогу жертвам великого нещастя, вирвім їх з обіймів чорної розпуки і злиднів, а тоді сповнимо свій обовязок і поставимо греблю хвилям деморалізації.

*

ПОС. ХРУЦЬКИЙ У МІН. МОРАЧЕВСЬКОГО.

Інтервенція з приводу елементарних нещасть.

Голова Української Парляментарної Репрезентації пос. Сергій Хруцький інтервеніював дня 2. вересня у міністра публичних робіт Морачевського в справі допомоги правительства жертвам повені, громадянам Східної Галичини. Він вказав на великі розміри елементарних нещасть і на потребу негайно прийти з допомогою зруйнованим у ширшому ніж досі обемі. Зокрема пос. Хруцький поставив домагання, що би до ратункових комітетів покликувано представників українського громадянства і представників таких українських економічних інституцій, як: Т-во Сільський Господар, Український Ревізійний Союз, Центросоюз, Центробанк й інші. Міністер Морачевський обіцяв розглянути справу і подбати про допущення до ратункових комітетів представників українського населення.

Елементарні катастрофи в Бойківщині.

(З ПРИВАТНОГО ЛИСТУ.)

Останні дні серпня були страшні для Бойківщини. Повіти: Стрий, Сколе, Дрогобич і Турка навіщали тучі, зливи, буровії, що принесли величезні спустошення бідним мешканцям цих полос.

Прекрасні гарячі дні серпня сприяли жнивам, які в Турчанщині зачинаються щойно в другій половині того місяця. День по днеьі від світання до вечера скрипіли коси і стинали дорідний цього року овес, єдину поживу бойка-верховинця. Під теплим вітром тільки й хвилювали золотисті поля, густо переплітані зеленими, ще цвитучими під цю пору бараболями. Добрий, урожайний рік мав бути для нашої Бойківщини!

Але 25. серпня около шестої години надійшла страшна туча: страшенний вітер гнав скоро жовто-бурі хмари, темінь в одній хвилині покрила поля і тільки сині блискавиці пороли небо й рили землю. Сипнув страшенний град. Густий і грубий, декуди завбільшки курячого яйця. Поміт, жахливий рев і темінь... Забіліли поля страшною, трупячою білістю. Сині блискавиці освітлювали цей образ, повний грози. Тільки ліс вив і стогнав у боротьбі з буровієм, немов боронив піль, що у стіп його припали з трівогою до землі. Та не оборонив і не остоявся сам страшній хуртовині. Лягли старі ялиці над берегами стрімких ярів, а туча-гроза покотилася нестримно по полях бідної Бойківщини.

Рано бліде сонце освітило — пустиню. Ніде ні цілої стеблини, ні одного колоска. Широкі поля згладжені, змішані з болотом, на них посічена поломана солома без одного зерна. Копи порозривані, снопи розкинені, вимолочені градом. Біб поломаний, стручки вибиті, навіть зерната в них обтовчені. Зелені, цвитучі вчора бараболі стали тільки безлистими, поломаними бадилями. Над пустими полями тільки чорне, зовсім безлисте гиляя дерев сторчить із німою скаргою.

Вийшли ґазди на поле, пізненько вийшли. Ту жмінку соломи і так ще вспіють зібрати. Посідали на межах і понурили голови. А жінки заводять і очі густо запасками втирають. Пропало збіже, таке дорідне цього року, погниють бульби — чим-же перебудуть тяжку зиму і довгий переднівок?

Замовкла на селі пісня, сопілки не чути і коси не гомонять на пустих полях. Голод червонокий заглядає до малих курних хаток. З полудня і з заходу сунуть чорні, оловяні хмари. Ще не кінець лиха: прийдуть страшні зливи, залиють поля, потоплять людей і марний їх дорібок — і ще страшнішою пустинею стане земля, вчера повна плоду і хвилююча золотими вівсами, нині вимолочена градом, а завтра сполокана повінню...

Д-р С. П.

З життя Української Господарської Академії в ЧСР.

Перед новим шкільним роком.

Українська Господарська Академія, вступивши в 5-ий рік свого істнування, випустила цього року в світ перших інженірів. Справою приміщення їх на посади занялося істнуюче при Академії бюро праці. З укінчених інженірів уже віліхало на посади: до Польщі — 46 душ, до Люксенбурґу — 6 душ, до Канади — 5, до Бразилії — 3, до Німеччини — 1. В цих днях ще відїздить до Люксенбурґу нова партія інженірів.

Не менш знаменною налією, при сучасній ситуації, є оголошення Академією нового запису слухачів на академічний рік 1927/28. Треба знати, що уряд ЧСР. вже приступив до частинної ліквідації тієї допомогової акції, яку він до цього часу для еміґрантів, тому дозвіл на новий запис слухачів є доказом, що УГА. має добру опінію у вищих чинників уряду ЧСР. і добрі вигляди на майбутнє.

На 1927/28 акад. рік подано вже біля 50 прохань. З них до 20. 8. ц. р. зараховано дійсними слухачами Академії 36 душ, а саме: на аґрономічний відділ — 8, на лісовий — 6, технольоґічний — 8, гідротехнічний — 7, на економічно-кооперативний факультет 7. З нових студентів є: з Волині — 21, з Галичини 5, еміґрантів, що перебувають за кордоном — 10.

Таким чином Українська Господарська Академія, обслуживши еміґрантську молодь, звязується поволи з українськими корінними землями. Це є запорукою дальшого її розвитку.

Академія всіми способами йде назустріч бажаючим вступити до неї. Зацікавленим особам висилається безкоштовно програми і проспекти. Вживається заходів щодо влаштування інтернату тощо. Найбідніші з принятих студентів будуть уміщені в інтернаті або отримають допомогу на помешкання в розмірі до 100 кч. Всім принятим канцелярія Академії висилає повідомлення і посвідку для одержання закордонного пашпорту, крім того посвідку для доказу в чеському консуляті при старанні про візу. Всі зараховані мусять мати на увазі, що для одержання віз консуляти будуть вимагати зобовязання від родичів, завіреного урядово, що вони будуть студента утримувати на свій кошт, а також посвідку громадського уряду, що родичі студента мають засоби до його утримання. У випадку якихсь інших перешкод студентам слід повідомляти Академію.

Акцію висилки української молоді, що покінчила середню школу в Галичині, на студії до Академії започаткувало в минулому році Т-во „Сільський Господар" у Львові. Так в мин. акад. році при допомозі цього Т-ва студіювало в Академії 7 душ. Треба сподіватися, що акція висилки молоді на студії до Академії прийме в цьому році ширший розмах.

М. Маліїв.

Торговельна освіта.

Торговельні і кооперативні курси в Торговельній Школі Т-ва „Просвіта" у Львові.

Тому, що на основі нового проектованого розпорядку президента Річипосполитої всі торговельні підприємства мусітимуть вести правильне книговодство, наша Торговельна Школа буде вести **піврічні курси торговельних наук для старших і річні для молодших.** На ці курси будуть приняті кандидати (тки) з усякими студіями, навіть з покінченою народньою школою, оскільки тільки викажуть таке знання, що робить їх спосібними користати з науки. Подавати будеться: українську мову і переписку, евентуально також чужі мови, книговодство, купецькі рахунки, закони, товарознавство і спільництво. Наука почнеться 1. жовтня 1927. а навіть скорше, коли тільки зголоситься відповідне число учасників (ниць), і буде відбуватися по дня в пополудневих і вечірних годинах.

Крім того в Торговельній Школі „Просвіти", як і досі, буде вестися однорічний торговельний курс виключно для абсольвентів (ток) середніх шкіл і учительських семинарій.

Понятим наша Торговельна Школа моглаб вести дворічний торговельний лицей для абсольвентів шістьох кляс середніх шкіл та всякі торговельні й кооперативні курси, якби були тільки відповідні зголошення. Охочі повинні користати з нагоди і зголошуватися до управи школи.

Виборчі зловживання.

САМБІРЩИНА.

Посміхом над всякою законністю були вибори до громадської ради в **Луці Шляхотській, самбірського повіту.** Проти спільного національного табору звязалися всі темні руїнницькі сили, а саме: наказний війт враз зі своєю родиною, двох комуністів, місцевий купець конкурент тутешніх кооператив (нібм українець), усі жиди (24 голоси), школа (8 голосів), почта, жандармерія враз з родинами, решта вимираючих у політичному житті капанів з присілка Фороше (10 голосів) і кілька амбітників, які за всяку ціну хотіли стати радними. Вся ця чесна компанія з ненавистю поставилася проти лісти національного табору. Але всі вони разом на законному шляху нічого не були би вдіяли проти зорганізованої сили націоналістів, якби не зловживання. Передовсім представник староства Козловський не поводився безсторонньо, а впливав на виборців. До виборчої комісії наказний війт покликав двох своїх шваґрів, одного брата й одного з давньої прибічньої ради. Домагання свідомих громадян, щоби до комісії покликано чесних громадян, вихтовано. Ні одному виборцеві з національного табору не дозволено лишитися у виборчому льокалю, заборонено навіть ставати під вікном. Виборча комісія відкинула всі, зрештою по закону признані повновласти націоналістів (звиж 20). Ліста з IV. і I. кола показалася перерібленою вже по рекламаційному часі, прим. у IV. колі звиж 10 виборців націоналістів самовільно викреслено. Деякі осібняки голосували по два рази. Також прилапано, як кидано до урни по дві картки. Комісія з урни добувала більше карток, як було голосуючих, дерла картки з урни добуті, агітувала при самім виборчім столі і т. д. Вислідок цього з IV. і I. кола вийшли на радних: 1 жид, 1 поляк, наказний війт, 1 сельроб, а в дійсности курук, 1 приватний купець — ворог кооператив і кількох амбітників, які за мандат радного продалиб і це, чого не мають. Із 24 радних вийшло разом 11 українців націоналістів і 13 хрунів. Проти важности виборів внесено протест.

БОРИС ПІЛЬНЯК. 9)

Оповідання Непогашеного Місяця.

Лозовський взяв ніж і провів ним по шкірі. Бризнула кров і шкіра розповзлася на боки; а під шкіря вилів жовтий, як на баранині, верствами уложений, з міжшарами кровоточин товщ. Лозовський ще раз перерізав людське мясо та розтяв блискучо, білі, перемішані синіми мязями стяги. Кокосов з дивною при його медвежій фіґурі вручністю — затискачами і кохерами вупиняв кервавлючі кровоточини. Другим ножем Лозовський прорізав очеревину. Він відложив ніж і яловими серветками стер кров. У середині крізь розріз видно було кишки і молочно-синій мішок шлунка. Лозовський запустив руку в кишки, обернув шлунок і обмацяв його.

На лискучому мясі шлунка, на тому місці, де мав бути веред — була біла, наче з воску виліплена, похожа на шкаралупку гнойовика — близна, яка вказувала, що веред вже загоївся та що операція була зайва.

Але в цю мить, у цю мить, коли шлунок Ґаврілова був у руках професора Лозовського...

— Живчик, живчик! — крикнув хльороформатор.

— Віддих! — здавалось, машинально докинув Кокосов.

І тоді можна було зауважити, як зпоза волосся і зпоза окулярів вилізли лихі, страшенно лихі очі Кокосова, вилізли й розповзлися по боках, а очі Лозовського, що сиділи в кутах очних, натискаючи на перенісся, ще дужче звузилися, увійшли в глиб, зосереджувалися, зрослися в одно — страшенне гостре — око.

Хворий не мав живчика, не билось серце й не було віддиху, і студініли ноги.

Це був сердечний струс: організм, який не приймав хльороформу, був затроєний хльороформом. Це було те, що катеґорично вказувало, що ця людина ніколи вже не встане в житті, що людина мусить умерти, що штучним віддиханням киснем, камфорою, фізіольоґічним розчином неминучу смерть можна відсунути на годину, на десять чи трицять годин, та не на довше, що людина не відзискає вже свідомости і що по-правді людина вже вмерла.

Було ясно, що Ґаврілов повинен умерти під ножем, на операційнім столі.

Професор Кокосов повернув до доглядачки обличчя, підсунув його їй, аби поправила йому окуляри, і крикнув: — тримати на поготові фізіольоґічний розчин!

— Відчиніть вікно! камфори!

Мовчазний гурт асистентів став іще мовчазніший. Кокосов, гей би нічого не сталося, схилився над інструментами на столику, переглядав інструменти й мовчав. Лозовський і собі схилився біля Кокосова.

— Павле Йвановичу! — зашепотів злісно Лозовський.

— Ну? — відповів голосно Кокосов.

— Павле Йвановичу! — ще тихіше сказав Лозовський, але вже без дрібки люти.

— Ну? — голосно відгукнув Кокосов і сказав: — робіть далі операцію!

Оба професори випростувалися і поглянули один на одного. В одного двоє очей зрослися в одно, другому очі вилізли із волосся. Лозовський на мить відсунувся від Кокосова, гей би під ударом, гейби хотів найти перспективу, — його око роздвоїлось, у просторі заблукалось, — потім злилося в одно, ще яскравіше, ще гостріше. Лозовський прошепотів:

— Павле Йвановичу...

І опустив руки на рану: він не зашивав, а згортав нутренности, напяв шкіру і почав зашивати тільки її, тільки горішню поволоку черева. Він приказав:

— Звільніть руки, — штучне віддихання!

Величезне вікно в операційній салі було відчинене й у кімнату плив мороз першого снігу. Камфору вприснули вже в людину. Кокосов разом з хльороформатором згинав Ґаврілову руки назад і підносив їх до гори, — силуючи людину штучно віддихати. Лозовський шив рану. Він крикнув:

— Фізіольоґічний розчин!

І асистентка застромила людині в груди дві грубі, завширшки папіроски, іґли, щоби влити ними у кров мерця тисячу кубіків розпущеної соли, аби підтримати натиск крови. Обличчя людини було мертвецьке, синє, а губи стали фіолетові.

Тоді відвязали Ґаврілова від стола й поклали на стіл з колісцятами та відвезли в його кімнату. Його серце билося і він віддихав, але свідомости він не відзискав, як, можливо, не відзискав її до останньої хвилини, коли перестало битися перекамфорене й штучно пересолене серце, коли його після трицяти сьоми годин, покинула камфора й покинули лікарі і коли він помер. Можливо, що не прийшов уже більше до памяти, бо до останньої хвилини нікого не допускали до нього, крім оцих двох професорів і сестри. Але за годину перед тим, як офіційно повідомили про смерть командарма Ґаврілова, випадковий сусід із сумежної кімнати зачув із келії дивні згуки, наче там перестукувався хтось, так як перестукуються арештанти по вязницях. Там, у келії, лежав живий мерлець, просяклий камфорою, тому що в медицині істнує етична звичка не допустити до смерти пацієнтів під операційним ножем.

Ота порація почалася у вісім годин трицять девять хвилин, а вивезли Ґаврілова з операційної салі — на рухомому столі — в одинацять годин одинацять хвилин. У коридорі сказав тоді придверник, що професора Лозовського двічі кликали телефонічно з дому число один. Професор пішов до канцелярії, де був телефон, підійшов до вікна, стояв там хвилину, подивився на перший сніг, покусав пальці, потім вернув до телефону і попав у ту телефонічну сітку, що мала якихтрицять чи сорок проводів. Склонився перед телефонічною трубкою і сказав, що операція вдалася, але що пацієнт дуже слабий та що вони лікарі ствердили, що його стан дуже поважний і тому попросив вибачення, що не може приїхати негайно.

(Продовження буде.)

Виборчі вислідИ.

ЧОЗІВЩИНА.

Козова: на 48 радних 8 українців, 22 поляків, 18 жидів. **Криве:** на 32 радних 24 українців, 8 поляків (тут є свідома, лу- де діяльна мазурська кольонія). **Дібще:** на 24 радних 20 українців, 4 поляків. **Комарівка:** на 16 радних 15 українців, 1 поляк. **Козівка:** на 24 радних 21 україн- ців, 3 поляки (у числі 21 українців є дві жінки). **Геленків:** на 16 радних 6 у- країнців, 10 поляків. **Олесин:** на 24 рад- них 12 українців, 12 мазурів. **Ценів:** на 24 радних 24 українців. **Вибудів:** на 16 радних 15 українців і поляк дідич. **Глин- на:** на 24 радних 22 українців, 2 жиди. **Таурів:** на 40 радних 12 українців, 27 поляків, 1 жид (тут „русини" схрунили). **Золочівка:** на 16 радних 16 українців. **Каплинці:** на 16 радних 16 українців. **Городище:** на 40 радних 40 українців. **Теопільна:** на 24 радних 24 поляків. **Плотича:** на 24 радних 12 українців, 12 поляків, 1 віриліст (власт. двора). **Сло- бода Зол.:** на 40 радних 40 українців (ма- ла мазурська кольонія). **Кальне:** на 24 радних 20 українців, 8 поляки, 1 жид. **Вимислівка:** на 12 радних 5 українців, 7 поляків. **Слобідка:** на 32 радних 27 укра- їнців і 5 поляків.

Останні вісти.

ВІДКИНЕНИЙ ПРОТЕСТ.

Варшава, 5. вересня 1927.

Мін-ство внутр. справ не уваглядило протесту львівського тимч. самовряд. виділу в справі урядового комісаряту у Львові, виходячи зі заложення, що тимч. сам. виділ має лише право видавати опінію.

МІН. МОРАЧЕВСЬКИЙ У СХ. ГАЛИЧИНІ.

Львів, 6. вересня 1927.

Міністр суспільних робіт Морачевсь- кий приїхав учора до Львова, щоби зре- відувати знищені повінню шляхи, а також в справі відбудови знищених домів. В полудне виїхав мін. до Станиславова і Стрия. Відбудова тих домів має відбува- тися матеріялом із держ. лісів і на кошт держави.

ПОВІНЬ НА БУКОВИНІ.

Букарешт, 5. вересня 1927.

Розміри катастрофи повені в півн. Ру- мунії щораз більші. Прут і менші ріки підносяться нагально. Богато сіл і міст на Буковині і в Семигороді залитих. Є чутки, що згинуло 120 людей. Населення рятується у гори.

НАГЛИЙ СУД У САМБОРІ.

Самбір, 5. вересня, 1927.

Нині відбувався розправа перед трибу- налом наглого суду проти Ст. Децика, Ів. Децика, Петра Созанського й Івана Макара з Берегів (біля Самбора) за зло- чин грабежі і намагане вбивство о. дек. Івана Мельника. До Самбора приїхав кат з Варшави Мацейовський. Звідси має виїхати до Коломиї.

Переслухано як свідків: о. Мельника, його жінку Наталію, Мих. Голянського і Петра Козбура. Свідки зізнають, що бв. Ст. Децик, як утік із приходства, пере- думнувся, але вернув, бо лишив був там шапку і кріс. Перший відізвався до о. Мельника, що був би його боронив, ко- либ був знав, що то священика нападе- но. Нинішня розправа закінчилась деба- тою оборони й прокуратора, чи можна в даному випадку приноровлювати на- глий суд.

ТРАЙКОВИЧА ЗАМАНЕНО ДО ПОСОЛЬСТВА.

Варшава, 6. вересня 1927.

„Курєр Пор." пише, що вбивство Трай- ковича в консуляті СРСР. не було при- падкове. Перший стріляв до Трайковича не Ґустев, а Шлесер. Ґустев добивав ра- неного. Напрям куль, як виходить із слідів у дверях, був виміреняй до ле- жачого. „Пшегл. Веч." подає, що безро- бітний Богданович, який критичного дня був у посольстві в справі візи, зізнав, на- че бачив, як возний посольства сам за- чав авантюру з Трайковичем. Є чутки, що Трайковича заманено до посольства. Варшавський адвокат Етінґер виступив з імени родини вбитого Трайковича з цив. скаргою за відшкодування. Цив. процес потягне за собою суд. слідство, яке виявить подробиці вбивства. „За Свободу" подає, що Трайковича візвали до посольства, щобп довідатися від нього про протибільшовицький рух. Трай- кович не хотів піти на провокацію, схвп- лювався і це спричинило його вбивство.

ЛІГА НАЦІЙ.

Женева, 5. вересня 1927.

Нині отворено 8. звич. сесію Ліги На- цій. Отворив збори предс. Ради Ліги На- цій Вілеґас. Між держ. мужами є: Чем- берлен, Бріян, Штреземан, Шіальоя, Ван- дервельд, Тітулеску, гр. Апоні, Політіс, Мота, Бенеш, гр. Берисдорф і гр. Менс- дорф. Нема льорда Сесіля, якого димі- сію обговорюють загально. З

НОВИНКИ.

— **Львівська хроніка.** Каварня „Рес- публика" має щастя до авантур. Учора прийшло туди кількох темпераментних небесних птах під проводом двох братів Станкевичів і почали від офензиви на господаря та кельнерів, а скінчили на бійці з поліцією та шпиталі. Городецький шинок під ч. 147. був сценою такого са- мого видовища. — Добродій з дуже по- етичним прізвищем Зоненшайн вибрав собі дуже непоетичну професію: посе- редника в торгівлі живим товаром; про- куратура взяла його в опіку. — Львів- ські взломники підготовили свою кишеню на осінь: забрали 6899 зол. з каси жи- дівського ратункового Т-ва. — Не мав щастя парох з Кобиловолок о. Чарто- рийський, якому вкрали в трамваю золо- тий годинник вартости 500 зол. — Без- робітну Марію Чорну взяли до арештів за те, що підкинула свою дитину.

— **З людського звіринця.** У добро- мильськім повіті арештували дегенерата Ґерчака, який убив 52-літню селянку Фе- дишин, раніше знасилувавши її.

— **На Україні спека.** „Ізвестія" з 27. серпня повідомляють, що в Харкові тем- пература доходить до 40 степенів.

— **Нові радянські музеї.** Український Раднарком проголосив державною влас- ністю бувший манастир „босих карме- літок" у Бердичеві, оснований в 1630 р. польським воєводою Янушом Тишкеви- чем. Марійський костел у манастирі є престарим зразком архітектури. В одно- му з будинків помістили окружний соці- яльно-економічний музей. — В Екатерин- бурзі, в Ігнатієвськім домі, де розстріля- ли царську родину, організують „музей самодержавія". Роблять заходи, щоби зібрати там усі матеріяли до останньої доби життя Миколи ІІ-го.

— **Дипльоматичний адвокат.** Парпська поліція пошукує за адвокатом Храпком і його жінкою, що від кількох літ вели „адвокатську" контору в Парижі, даючи ради різним еміґрантам. Храпко почав свою карієру в Петрограді як „україн- ський консул" підчас революції; потім разом із жінкою попав у дипльоматичну місію У. Н. Р. Сам він крім імені не мав нічого українського, а пристав до укра- їнців у той час, коли українські гроші україпізували притьмом неодного чужин- ця. Храпко оголошував постійно свою парпську канцелярію в „Последних Но- востях", виробляючи бідним заточенцям різні урядові папери, аж до пашпортів включно. Коли назбирав досить грошей одного дня щез, залишивши свою кон- тору із стиртою паперу, яку розбирати- ме слідчий судля. Жінка Храпка відома під дівочим іменем Драгоманової, ка- жуть, утікла ще раніше до Бразилії.

— **Нелегка ліквідація.** З „Правди" до- відуємось, що на Рад. Україні „наслід- ком недостачі засобів і щорічного ново- го припливу неграмотних переростів із діточих захистів не можна ліквідувати в час неграмотности". По зібраним да- ним на Україні є ще 5 міл. неграмотних у віці від 10 до 35 літ. Новий речинець для зліквідування неграмотности при- значено десяті роковини Жовтня.

— **Конґрес зоольоґів** почався в Буда- пешті у неділю. У ньому бере участь 758 учених з усіх країн. Прибудуть теж делегати із СРСР і Воронов з Франції.

— **Літературний куток.** Помер у Пари- жі молодий 40-літній письменник Жорж Шеневієр, у розквіті свого таланту, що недавно їздив у Варшаву та Москву з письменником Дюамелем і видрукував низку статтей із своєї подорожі, між ін- шим „Місія у Варшаві" в журналі „Ев- ропа". Він належав до групи поступових письменників і мав велике зрозуміння для визвольних змагань українського народу. В 1911 р. видав „Весну", що звер- нула загальну увагу критики. Останій його твір „Легенда одноденного короля" зустрівся із загальним признанням критики. — Бернард Шов підготовляє нову пєсу, якої головною особою буде Олівер Кромвель. — У туринському ви- данні „Славія" вийшов італійський пе- реклад „Тараса Бульби" та „Миргс- род". — У паризькій „Ревю Ебдомадер" надрукована цікава розмова з Джозе- фом Конрадом, яку він у 1922 р. з покій- ним письменником Р. Меґрон. На питан- ня, як він, будучи поляком, міг вивчити по майстерньому англійську мову Конрад відповів, що добився цього, чи- таючи збірні твори Шекспіра, „Політич- ну економію" Міля і часописи.

— **Продажа марок Миколи II.** Цими днями буде в Льондоні велика розпро- дажа колекції почтових марок власности Миколи II-го. Ця збірка була вже віс͡тав- лена два роки тому в Ню-Йорку, але не найшла покупців з огляду на надто ви- соку ціну. На катальозі нема прізвища продавця, яким є — радянський уряд. Спадкоємці Миколи II. погрожують, що підчнуть процес проти покупців, тому, що продавані марки приватна власність.

— **Регабілітація Дарвіна.** Цими днями скінчився в Лідс конґрес британських природників з участю представників з усіх країн. Головував один з найслав- ніших сучасних природників сер Артур Кіт, що приготовив світові несподіванку своїм 3-ох годинним викладом про ви- слови останіх антропольоґічних дослі- дів. Він заявив, що дарвінська теорія під- тверджена всіма новими дослідами і ни- ні сильніша ніж коли-небудь. Нині в 50 роках після відкриття Дарвіна можемо його назвати пророком, що проголосив велику правду. Нема сумніву, що наш прапредок був подібний до малпи і не стояв вище як нинішний шимпанс. Він міг існувати мілійон літ тому. А проте до цього часу вчені не найшли ще посе- реднього кільця в еволюційнім ланцюгу між малпою і людиною. Кіт не сумніва- ється, що колись процес повної еволю- ції стане для нас ясним, коли й закони унаслідження будуть відкриті.

— **Чудацтво міліонера.** Цими днями у поспішнім поїзді на лінії Кале-Мілян їхав один зовсім закритий вагон, який звернув увагу всіх. У цьому вагоні їхав великий пасажир — покійний міліонер у домовині, англійський спортсмен. У своїм заповіті висловив бажання, що за- ки його поховають, його тіло мусять раніше перевезти через Мон-Блян. Чому? Тому, що він не мав нагоди оглядати Мон-Бляну за життя, отже хотів би бодай після смерти. На цю ціль він лишив о- кремі гроші. У Сен-Жерве, близько швайцарського кордону, два виконавці спортменського заповіту найняли 6 кре- мезних гірських парубків, щоби понесли домовину через ледівні, а самі сіли в тихій долині і попивали вино. Коли мрець побував під Мон-Бляном, вони по- везли його в Льондон на останній супо- чинок.

— **Ще один винахідчик.** Нема місяця, щоби не було звістки про нову спробу винаходу „перпетуум мобіле". Цим ра- зом звістка йде із Славонії. 28-літній парубок Васо Левенський, візник із про- фесії, здивував професорів і інжинірів новим зразком цього недосяжного вина- ходу, який по його думці „призначений для вічности". Маємо тут ще раз до діла із чудовим годинником, який коли і не ходитиме вічно, робить честь талантові простого візника.

— **Чудесний хлопчина.** Країна Бірма захоплена появою нового святого, що має — 5 літ. Цей хлопець званий Мауні Тун Кіяінґ, що значить менш-більш „малий чудово запашний", є сином ро- бітника; його вважають перевтіленням славного бірманського будиста Юнк- Яунґ-Саядов. Бірманці вірять у мандрів- ку душ. Чудовий хлопчина проповідує вже довгі місяці і в проповідях наводить довгі будійські тексти, а також читає книжки в бірманській і голійській мові. Знавці твердять, що хлопець не тільки говорить розумні речі, але й все це ро- зуміє. Вірять, що він має силу передба- чувати майбутнє і стане пророком усієї країни.

— **Світова всячина.** Бльок балтійських держав Фінляндії, Латвії та Естонії має пропонувати СРСР „договір невтраль- ности" і домагатись у раді Ліги Націй заступництва. — У Верхнєдніпровську впав град невиданої величини, що вби- вав навіть баранів і телят. — У Білгороді радять представники „Малої Антанти".— Грецький уряд має намір зробити пле- бісцит щодо форми правління — монар- хії чи республики. — Франц.-нім. торго- вельний договір потверджений комісією райхстаґу. — Новий італійсько-нім. до- говір обіцює німцям звернути частину їх маєтків, сконфіскованих підчас війни. В Америці було на протязі року 200 міл. дол. втрат у банках наслідком фальшу- вання чеків. — Саратівська міська рада переіменувала одну вулицю на „Сакко та Ванцетті". — Нім. уряд звернув ува- гу варшавського, що збільшені Польщею вдвоє ввізні мита ускладнять торго- вельний договір між обома державами.— Австралійський уряд звільнив 900 залі- зничих урядовців у Сіднею, за участь у маніфестаціях в обороні Сакка та Ван- цетті. — Помер австрійський маляр Йо- сиф Коппай. — Грецький уряд звільнив більше як 400 непевних жандармів. — Із Мраморного моря добули кружляк „гебен", що потонув підчас війни.

— **З кіна.** В кіні „Коперник" весела фільма жовнірських пригод „Хоробрий вояка Швейк" — історія військового оферми.

З судової салі.

З приводу виключення з товариства.

Саля розправ повітового суду, секція III., у Львові була дня 31. серпня ц. р. свідком інтересної справи: львівський лікар-дентист д-р Володимир Бабій за- пізвав „за обиду чести" лікарів д-ра Мак- сима Музику і д-ра Леонтія Максимовича з такої причини: Дня 3 травня ц. р. У- країнське Лікарське Товариство у Льво- ві на черговім засіданні свого виділу ви- ключило зпоміж членів Товариства д-ра Волод. Бабія — без подання причин ви- ключення. Виключений почув себе тим ображеним на чести і вніс карне доне- сення проти голови Товариства д-ра Му- зики і секретаря Товариства д-ра Макси- мовича, мотивуючи між іншим своє до- несення тим, що оба згадані підписали письмо, котрим Товариство повідомило його про виключення. Факт виключення дійшов до публичного відома і спричи- нив товариський бойкот д-ра Бабія това- ришами-лікарями і частиною суспільно- сти, що його руйнує.

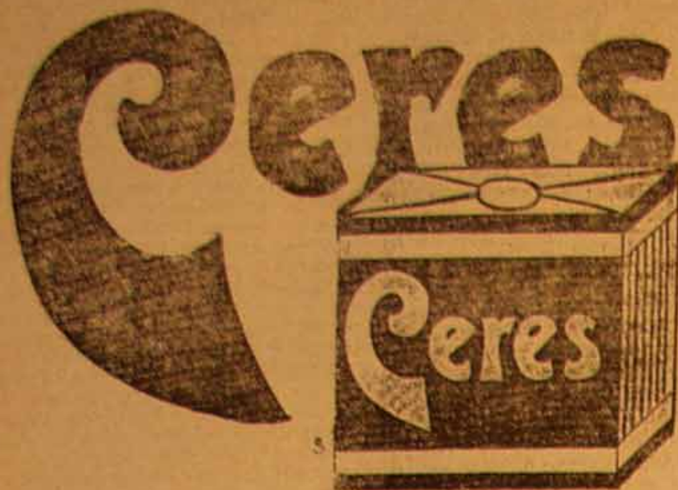
Обвинувачені через свого повновлас- ника д-ра Ст. Шухевича признали факт виключення і додали, що Товариство по- ступило згідно з приписами статута, а ко- ли зайшов факт виключення, то мусіли бу- ти до того узасаднені причини. Д-р Ба- бій, вступаючи до Товариства, тим самим згодився на всі постанови статута, отже також на своє виключення, коли зайдуть до того причини і тому не може жалува- тися, що виключенням зроблено йому якунебудь кривду. Товариство доручило йому повідомлення про його виключення в замкненій куверті і тому ніхто з членів виділу не може відповідати за те, що факт виключення дійшов до публичного відома.

Суддя ствердив правдивість оборони відчитавши при розправі статут товари- ства і протокол дотичного засідання ви- ділу, й увільнив обох обвинувачених для відсутности єства каригідного вчинку.

Зі спорту.

„Лехія" — „Україна" 1 : 1 (0 : 0).

Цими змаганнями Україна частинно зре- габілітувала себе в очах своїх симпа- тиків, бо після весняної програної з тою самою Лехією у відношенні 6 : 1 неділь- ний вислід 1 : 1 вказує, що наші копуни взялися до праці над собою, а наслідки цього не дали на себе довго ждати. З приємністю мусимо підчеркнути, що ціла дружина грала доволі амбітно і з само- посвятою а того власне дружині давніше бракувало і було причиною деяких нев- дач. З поодиноких грачів визначились Тер- лецький і Сич у нападі, ціла помічь і Йой- ко в обороні. Воротар Ревера, хоч може й має на совісти того одного *goal-a*, по- казався справним і оборонив кілька не- безпечних стрілів. Гарного вирівнюючого *goal-a* стрілив Сич. Вислід 1 : 1 можна вважати справедливим, хоч може, колиб у нападі грав був Кобзар, вислід для України був би значно кращий. Суддював поправно п. Зееман. Сподіємося, що на найближчу неділю, коли прийде до стрічі з мистцем Тернополя „Єгудою", наша одинадцятка буде гідно боронити барв свого клюбу. Тим більше, що задача буде нелегка, бо „Єгуда" — це сильна дружина, яка може похвалитися перемо- гою над Лехією і Спартою. — *З. С.*

ідеальний товщ їдальний

найліпший

до Варення
Печення
і Смаження

причиняється до зменшення видатків, бо є дешевий і видатніший від масла.

Звертайте при закупні увагу на марку „CERES“ бо істнують його маловажні наслідування

Специяліст недуг легінів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

ЛЬВІВ, ГОРОДЕЦЬКА 46.

417 **Пересвітлення Рентґеном** 3—23

Журналі
Взори
Крої
Манекіни

Р. ЛЯНДАУ ЛЬВІВ Чарнецького ч. 3.

141 1—2

L. ct. Cg. II-a 86/27/3.

В Імени Річипосполитої Польської!

Суд окружний як Гандлевий в Станиславові через с. с. о. Янака у спорі Матія Дівнича, Дмитра Ткачука і Семена Дівнича, господарів в Крехівцях до рук першого позовників через адвоката д-ра Савчака в Станиславові, проти Кооперативи з обм. порукою „Кредит“ до рук Заряду, пізваної в Станиславові вул. Собіського 28 через адвоката д-ра Партицького в Станиславові о узнанє ухвал за неважні, на підставі устної розправи, перепровадженої з обидвома сторонами рівнож узнаня пізваної, орік: І. узнаєся, що запавша ухвала на засіданню Надзірної Ради, відбутої в дни 22 мая 1927 відносячася фузії Кооперативи „Кредит“ в Станиславові з кооперативою „Повітовий Союз“ господарско-споживчих кооператив в Станиславові є неважна і правних наслідків позбавлена.

а) Узнаєся, що запавша ухвала на Загальних Зборах членів Кооперативи „Кредит“ в дни 19 червня 1927 відбутих, відносячася фузії кооперативи „Кредит“ в Станиславові з кооперативою „Повітовий Союз“ господар.-спожив. кооператив в Станиславові є неважна і правних наслідків позбавлена.

б) Узнаєся, що запавша ухвала на Загальних Зборах Кооперативи „Кредит“ в дни 19 червня 1927 відбутих, відносячася вибору о. Теодора Матейка в Оришівцях, о. Юстина Гірняка в Ямниці і Василя Долішного господаря з Колодіївки, як членів Надзірної Ради пізваної Кооперативи є неважна і правних наслідків позбавлена.

II. Пізвана Кооператива винна до 14 днів під загрозою екзекуції заплатити позовникам до рук першого позовника Матія Дівнича кошта спору в кводі 95 зол. 90 с. Причини рішення: Позвак пізвана на І. авдієнції правіж проти неї доходжений вповні узнала, проте згідно з внеском позовників рішено вироком з узнання (§ 395 пр. ц.). О коштах рішено по гадці § 41 пр. ц. Суд окружний як гандл. Відд. IIa Станиславів дня 22 серпня 1927 Вацлав Янак. Належите виготоване потвердза керовнік канцелярії Ціммерман вр. (печать судова Щ.).

—о—

У виду повисшого вироку, оголошені за день 11. IX. згладно 18. IX. 1927 Загальні Збори кооперативи „Кредит“ є безпредметові і неважні. 432 2—2

Вірте мені Пане,

Ще батько мій був горячим приклонником Мила ОЛЕНЬ-ШІХТ і стало уживав його. Воно є вироблюване з найліпших сирівців, видайне в ужиттю і тому дешеве.

При малім труді білля робиться сніжно біле. Жадайте Пане тому тільки **Мила ОЛЕНЬ-ШІХТ.**

Прошу уникати фальсифікатів і звертати увагу на марку.

Мило ОЛЕНЬ-ШІХТ

Негайно на продаж новий дім 2 покої, кухня, веранда вільні, город, горішний Личаків за 2200 долярів. Ігнат, Львів Куркова 24 від 3—5. 365 3—3

Підприємчивого, інтелігентного *фахівця з бранжі рільничих машин*, прийме негайно поважне підприємство за провізією або сталою платнею. Збут запевнений. Зголошення з відписами свідоцтв і услівями, слати під *„Машина 1927“* до адмін. „Діла“. 424 2—3

Потрібний *збіжевий аґент*, солідний, зі знанням кореспонденції в німецькій і українській мові. Винагорода після умови. Подання з відписами свідоцтв до адміністрації „Діла“ під *„Ceres“*. 425 2—3

Бажаючим студіювати в Українській Господарській Академії в ЧСР. на економічно-кооперативнім, агрономічно-лісовім і інжинернім факультетах, уділяє всяких інформацій студент Академії Антін Споляк, Підліски, повіт Мостиска. 435

Представники, що мають звязки з хліборобами, пошукувані. Величезні зиски. Варшава, Щигля 3/5 *Zambach*. 436 14

Наймодніїші капелюхи, заграничні моделі з фільцу і аксаміту в великім виборі поручає по приступних цінах

О. Бережницька

359 **Львів вул. Пекарська 47.** 4—5

Покій для 2 панночок, біля техніки вул. Глубока ч. 15 І пов. 431 2—2

Прийму на станцію панночку — Гриньовська, Глибока 21. 426 2—2

Позір П. Т. Звиджуючі **Східні Торги!**

МАГАЗИН ЖІНОЧОЇ КОНФЕКЦІЇ

„Maison Chic“

Львів, Сикстуська ч. 1.

продає через час Східних Торгів для зєднання собі П. Т. клієнтелі з провінції по задивляючо низьких цінах, *найліпші трикотажі, найновіші моделі плащів*, сукні, блюзки, шляфроки і жіноче білля. — Увага на фірму **„Maison Chic“**. 405 2—7

ГАРМОНІЯ Маґазин нот Е. Шмаль Львів Романовича 11 (продовження Академічної) поручає вправи, школи, концертові твори і танкові на всілякі інструменти. Висилка на провінцію відворотно.

392 Обслуга також українська. 3—4

БУДОВИ НОВІ надбудови і реконструкції будинків світських і церков, пляни і коштосписи виготовлює на найдогідніших умовах та найкоротшому часі

Інж. ЛЕВ ЛЕВИНСЬКИЙ

архітект будівничий

ЛЬВІВ вул. СОДОВА ч. 3, II поверх

355 (бічна Потоцького.) 5—16

Ширіть наш часопис!

ХОЛЕКІНАЗА

Г. НЕМОЄВСКОГО

лічить:

жовчеве каміння недуги печінки і переміни матерії.

Варшава, Нови-Свят 5

Телефон 504-96.

Жадати в аптиках і аптич. складах

Каміння сходить без болю

атаки устають цілком!

ПОЗНАКИ

(Початково): Біль в боках і підсерцевім долі (де сходяться ребра). Поболювання в печінці. Нахня до обструкції. Обложений язик. Відбивання газами. Здуття, булькотіння в кишках. Болі і завороти голови.

(Підчас атаків): в долі і печінці сильний біль, що розходиться в задну часть — в пас — в хресті — і сягає аж під лопатки. Здуття черева, розсаджування ребер, пертя на відходову кишку. Деколи воніти жовчю. Зимні поти, жовтачка.

169 б) Докладні інформації в брошурах 5—6

Г. Немоєвского.

Жадати припису вживання даром до кожної коробки.

ДІМ ГЛИНЯНСЬКИХ КИЛИМІВ

Головний склад: ЛЬВІВ, пл. св. Духа (біля віденської каварні і костела оо. Єзуїтів.)

поручає в великім виборі: **килими в ріжних розмірах,** почавши від 39 зол. за 1 м², як також **коци, подорожні пледи, капи, портієри, хідники, франки і смирненську вовну,** кредити уділяється на догідних услівях. 442 1—4